

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123205641
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123205641.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky - C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky SR, trvale bytom D. XXX/XX, F. - G. a otca - C. C., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom X. XXXX XXX/ X, H., o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom, o námietke zaujatosti vznesenej matkou v podaní zo dňa 16.10.2023 proti sudkyňi Okresného súdu Trenčín I. J. K. a o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 35P/95/2023-16 zo dňa 11. októbra 2023

rozhodol:

Sudkyňa Okresného súdu Trenčín I. J. K. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 35P/95/2023.

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 35P/95/2023-16 zo dňa 11. októbra 2023 p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým:

- každý páry týždeň v pondelok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a od piatku od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod.

- každý nepáry týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod.

- počas letných prázdnin každý kalendárny rok od pondelka od 10:00 hod. každého párneho týždňa do pondelka do 10.00 hod. nepárneho týždňa

- počas vianočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od 24.12. od 15.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a od 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka od 18.00 hod. do 05.01. do 18.00 hod. a každý páry kalendárny rok od 25.12. od 18.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. a od 31.12. od 10.00 hod. do 03.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18.00 hod..

Podľa v poradí druhého výroku počas osobitnej úpravy styku sa bežná úprava styku otca s maloletým dieťaťom nerealizuje. Podľa v poradí tretieho výroku otec si mal. dieťa prevezme počas pracovných dní v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje, v ostatných prípadoch v mieste bydliska matky a po ukončení styku mal. dieťa odovzdá v určenom čase matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase a mieste otcovi styk s maloletým dieťaťom umožniť. V poradí štvrtým výrokem zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/149/2021-48 zo dňa 10.05.2022. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí piatym výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odsekoch 1. a 2. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh otca, ktorým žiadal upraviť styk s maloletým dieťaťom s tým, že matka sa k návrhu nevyjadrila. V odsekoch 3. až 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd popísal rozsah vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní, a to výsluchom otca a matky maloletého dieťaťa, vyjadrením kolízneho opatrovníka, z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie Článkov 3 ods. 1, 6 ods. 2, 8 ods. 1, 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení s Čl. 5, § 24 ods. 5, § 26, § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a rozhodol tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

3. Vo všeobecnosti okresný súd uviedol, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu najlepší záujem maloletého dieťaťa (Článok 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa; Čl. 5 Zákona o rodine). V prípade, že maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti jednému z rodičov, je jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu ako i upevňovanie citových vzťahov, osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do výchovy, je najmä to, aby pri styku s maloletým dieťaťom svoju rolu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym spôsobom a v intenciách ustanovenia § 30 Zákona o rodine ako aj Článku 29 Dohovoru o právach dieťaťa. Úprava styku je inštitút, ktorý sa vyvíja vzhľadom na vek dieťaťa, okolnosti a nejde o úpravu styku určenú raz a navždy. Súd rozhodnutie o úprave styku v budúcnosti môže modifikovať práve s ohľadom aj na skutočnosti, ktoré budú preukazované alebo preukázané na základe aktuálneho styku, teda, či je potrebné styk zmeniť, a to zúžiť alebo rozšíriť do budúcnosti.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že návrh otca je dôvodný. Mal za to, že styk otca s maloletým doteraz prebiehal riadne podľa rozsudku tamojšieho súdu č.k. 32P/149/2021-48 zo dňa 10.05.2022. Okresný súd bol názoru, že je potrebné v čo najširšom rozsahu budovať vzťah otec - dieťa. Otec prejavuje o dieťa záujem, chce s ním byť v častejšom kontakte, pričom v rámci dokazovania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na nepodporovanie rozširovania stretávania sa otca so synom. Zo strany matky bolo poukázané na správanie otca, resp. na jeho užívanie omamných látok, avšak uvedené zostalo len v rovine tvrdení, matka na podporu svojich vyjadrení nenavrhol žiadne dôkazy. Otec uvedené rázne poprel, a preto okresný súd nevzhladol žiadnu prekážku, ktorá by bránila styku otca s maloletým. Nebolo preukázané, že by otec nebol schopný sa o syna postarať, že by k nemu nemal vybudovaný vzťah a mohol by pre dieťa predstavovať ohrozenie. Samotný maloletý sa vyjadril, že k otcovi chodí rád a chcel by s ním byť častejšie, a je preto v záujme dieťaťa, aby styk prebiehal po dlhšiu dobu.

5. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam okresný súd rozšíril bežný styk otca s maloletým o dve poobedia počas týždňa, kedy namiesto každej stredy v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. upravil styk každý párnny pondelok a každý nepárny utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Pokiaľ išlo o každý párnny víkend, rozšíril styk otca s maloletým v nedeľu do 17.00 hod.. Zároveň upravil aj styk otca s maloletým počas letných a vianočných prázdnin, a to tak, aby sa obaja rodičia mohli podieľať na starostlivosti o dieťa, pričom tu už môže styk trvať dlhšiu dobu a rodičia môžu s dieťaťom absolvovať i pobyť mimo domova.

6. Okresný súd považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že čiastočne chápe argumentáciu matky smerujúcu k tomu, aby dieťa u otca počas letných prázdnin nespalo celý týždeň, avšak matka neuviedla žiadne konkrétne argumenty preukazujúce, že prespanie dieťaťa u otca počas celého týždňa môže mať na dieťa negatívny vplyv. Nebolo zistené, že by u otca neboli vytvorené podmienky na starostlivosť o dieťa, že by otec predstavoval pre dieťa hrozbu alebo by sa o dieťa nedokázal postarať. Styk bol upravený tak, aby zodpovedal veku dieťaťa, citovej viazanosti na matku, ale i potrebám dieťaťa viazucim sa k tomu, že dieťa má právo na výchovu od oboch rodičov (pokiaľ nie je pre neho ohrozujúca, čo v danom prípade zistené nebolo). Okresný súd dodal, že táto úprava sa začne realizovať až v mesiaci júl 2024, kedy už bude mať maloletý 7 rokov. Pri určovaní styku otca s maloletým počas letných prázdnin okresný súd prihliadol aj na vyjadrenie matky, ktorá aj napriek svojej dovolenke by maloletého vodila počas mesiaca august do škôlky, t.j. matka nemá konkrétne plány počas svojej mesačnej dovolenky, a preto nič nebráni tomu, aby maloletý trávil letné prázdniny aj v domácnosti otca.

7. Okresný súd dospel k záveru, že došlo k takej podstatnej zmene pomerov účastníkov konania, ktorá viedla k zmene predchádzajúceho rozhodnutia, ohľadom úpravy styku otca s maloletým. Súd prvej inštancie rozšíril styk otca s maloletým aj počas bežného roka, ale najmä rozšíril jeho styk počas letných prázdnin a vianočných sviatkov.

8. V danej veci okresný súd v zmysle § 58 ods. 1 CMP v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Podaním, doručeným okresnému súdu dňa 17.10.2023, matka vzniesla námietku zaujatosti sudcu voči jej osobe, žiadala o výmenu sudcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nesplnených procesných podmienok a znovu posúdenie prípadu.

10. Vo veci konajúca sudkyňa v podaní dňa 18.10.2023 sa k námietke zaujatosti vyjadrila.

11. Postupom Okresného súdu Trenčín, a to podaním zo dňa 18. októbra 2023 bol spis predložený Krajskému súdu v Trenčíne.

12. Krajský súd v Trenčíne podaním zo dňa 25. októbra 2023 pod sp.zn. 19NcC/10/2023-27 zo dňa 25. októbra 2023 vec vrátil bez rozhodnutia s poukazom na to, že v danom prípade bola zákonnou sudkyňou vec prejednaná a rozhodnutá, proti rozhodnutiu (vo veci samej) súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie, v ktorom je namietaná i zaujatosť zákonnej sudkyne, a preto nie je prípustné v odvolacom konaní predkladať vec krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti, nakoľko otázku, či sudca, ktorý vec rozhodol, bol vylúčený v danej veci, musí odvolací súd posúdiť v súvislosti s opravným prostriedkom ex offo, bez ohľadu na to, či o jeho vylúčení bolo rozhodnuté podľa § 54 ods. 2 CSP. Vec má byť preto predložená na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu súdu, ktorým je Krajský súd v Žiline (viď NS SR sp.zn. 5Ndc/44/2023).

13. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. c), d), f), g) CSP. Namietala, že rozhodnutie malo byť vydané vylúčeným sudcom, námietka zaujatosti bola vznesená v zákonnej lehote. Sudkyňa si s otcom maloletého na pojednávaní tykala, resp. odporca tykal sudkyňu, čo vzbudilo obavu o nezaujatosti a nestrannosti sudcu. Rovnako na pojednávaní dostala málo priestoru na vyjadrenie tak, aby mohla dostatočne reagovať na tvrdenia otca maloletého. Podľa matky kolízne opatrovníčky majú predovšetkým brať ohľad na dieťa a jeho zdravotný stav, ktorý na súde nebol kolíznou opatrovníčkou spomenutý. Všetko otcovi bez akéhokoľvek kompromisu alebo návrhu schválila. Nie je také jednoznačné, že tento podstatne širší styk otca s dieťaťom je v jeho prospech, keďže súd aj kolízny opatrovník vychádzali len z tvrdenia otca. Bola presvedčená, že syn nepovedal ani kolíznemu opatrovníkovi to, čo hovoril jej. Syn mohol byť otcom pripravený na to, čo im má povedať, aby otec dosiahol svoje na úkor maloletého. Syn jej dopredu tvrdil, že k ním prídu dve tety kolízne opatrovníčky, a to ešte predtým, ako vedela o odporcovom návrhu o úprave styku. Kolízne opatrovníčky ju kontaktovali v čase, keď v rukách písomný návrh nemala. Stretnutie s kolíznymi opatrovníčkami za prítomnosti syna sa konalo 15.08.2023. Ďalej uviedla, že maloletý má diagnózy NKS (narušená komunikačná schopnosť), OVR (oneskorený vývin reči), na ktoré má odklad školskej dochádzky a čaká ho náročné obdobie pred nástupom do školy. Nikto nevie predpokladať, ako sa zadaptuje v tomto procese zmien. O desať mesiacov bude navštevovať základnú školu a pôjde do prvého ročníka. Neustále striedanie domova nebude prospievať jeho psychickému stavu a zdravému vývinu a napredovaniu. Maloletý potrebuje stabilný pravidelný režim. Konečne začal napredovať s vývinom reči, pričom vynakladá nemalé úsilie, aby sa tak dialo. Napriek tomu, že na súde niekoľkokrát spomenula otcove užívanie omamných látok, ktorému v minulosti a zrejme aj dnes holdoval, sudkyňa táto skutočnosť nezaujímala a túto súd nebral do úvahy. Mala za to, že súd mal skúmať, či je otec spôsobilý o syna sa starať a či naozaj omamné látky nepožíva, za ktorým účelom mal vykonať dokazovanie, k čomu nedošlo. Ďalej neskúmala, či otec využíva so synom čas, ktorý má súdom určený a ak tento nevyužíva, nie je zrejme dobré, aby ho nevyužíval vo väčšej miere a maloletý trávil čas prakticky s cudzími ľuďmi. Otec nie vždy mal čas sa venovať synovi podľa súdneho rozhodnutia, pričom niekoľkokrát prišla do materskej školy pre maloletého aj otcova priateľka. Syn sa jej zdôveril, že keď trávi čas u otca, podľa súdneho harmonogramu nie vždy je otec prítomný, čo sa stalo niekoľkokrát za posledný štvrťrok. Mala za to, že takýchto prípadov, kedy otec nestrávi čas so synom, je viac. Ďalej uviedla, že v roku 2022 otcovi dieťaťa viackrát vyhovel aj nad rámec rozhodnutia, v roku 2023 mal syna niekoľkokrát cez pracovný týždeň mimosúdne určených dní, dokonca aj nepárne víkendy – trikrát do

mesiaca (júl – september). Sám ju niekoľkokrát žiadal o výmenu dní, čo mu vyhovela a nerozumie, prečo návrh na rozšírenie styku podával, keď sa vedeli dohodnúť, a to čo je v návrhu, nezodpovedá tomu, čo by syn potreboval. Podľa matky okresný súd neprihliadol k záujmom maloletého dieťaťa. Nepovažovala za šťastné odtŕhanie dieťaťa od matky na štedrý večer a v týždni na viac ako dva dni a niekoľko týždňov počas letných prázdnin, keď na to maloletý nemusí byť pripravený. Pripravenosť syna na také zásadné zmeny okresný súd neskúmal. Po rozšírení styku otca so synom tak, ako o ňom rozhodol okresný súd, má obavu, že jeho zdravý vývin nemusí pokračovať v aktuálne nastavenom režime. Rovnako 4 – 5 celých týždňov počas letných prázdnin u otca, keď doteraz syn netrávil u otca viac ako pár dní, nemusí byť v jeho prospech. Otec mal doteraz veľmi nepravidelnú pracovnú dobu, v minulosti často menil zamestnania, čo sa doteraz nezmenilo a je veľmi pravdepodobné, že na syna čas nebude mať každý druhý celý týždeň v lete, naopak sa dá predpokladať, že v lete bude ako kuchár vyťažený ešte viac, a tak syn bude nútený tráviť čas s osobami, ktoré ani nebudú jeho príbuzní, bez toho, aby syn jednoducho mohol povedať, že s nimi tráviť čas nechce. Ak by totiž otcovi povedala, že syn za ním nechce ísť, ako sa v minulosti stalo, začne sa vyhrážať výkonom rozhodnutia, pričom bola presvedčená, že výkon rozhodnutia v ich prípade by nakoniec traumatizoval syna, a preto sa vždy snažila otcovi vyjsť v ústrety. Ak bude mať otec na takýto dlhý čas so synom právoplatný rozsudok, nebude brať ohľad na to, čo syn naozaj chce. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť v zmysle petitu odvolacieho návrhu. Zároveň k odvolaniu doložila špeciálno-pedagogické odporúčanie zo dňa 30.10.2023.

14. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 09.11.2023 bolo odvolanie matky doručené otcovi a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia písomne vyjadriť, ktorú možnosť otec ani kolízny opatrovník nevyužili.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe podaného odvolania matkou maloletého preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65, § 66 CMP, ak išlo o odvolanie podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote a za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP postupom bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky pre nariadenie pojednávania, nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

16. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/107/2023-45 zo dňa 02.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 02.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

17. Vo vzťahu k prvému výroku Krajského súdu v Žiline, ktorým bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti podanej matkou maloletého v podaní zo dňa 16.10.2023, sa uvádza, že ako nadriadený súd (§ 54 ods. 1, § 56, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP), posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybností o nezáujatosti u namietanej sudkyne JUDr. Evy Širilovej z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a dospel k záveru o jej nedôvodnosti.

18. Matka maloletého dieťaťa v podaní zo dňa 16.10.2023 podala námietku zaujatosti smerujúcu vo veci konajúcej sudkyňi z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nespĺnených podmienok a žiadala o výmenu sudcu a znovu posúdenie prípadu. Namietala zaujatosť sudkyne voči jej osobe, pretože sudkyňa si s otcom na súde tykala, resp. otec tykal sudkyňi a sudkyňa v jednom prípade oslovila otca iba krstným menom, na čo sa pozastavila a doplnila aj priezvisko. Ďalej uviedla, že kolízne opatrovníčky majú predovšetkým brať ohľad na zreteľ dieťaťa a jeho zdravotný stav, ktorý na súde nebol kolíznou opatrovníčkou spomenutý, všetko otcovi schválila, bez akéhokoľvek kompromisu a dohody s matkou. Poukázala na to, že jej syn má NKS, odklad školskej dochádzky, otec nie vždy mal čas venovať sa synovi podľa súdneho rozhodnutia.

19. V podanom odvolaní zo dňa 06.11.2023 matka ako odvolací dôvod uviedla ust § 365 ods. 1 písm. c) CSP v tom smere, že rozhodnutie mohlo byť dané vylúčeným sudcom, v rámci ktorého podania poukázala na vznesenú námietku zaujatosti v zákonnej lehote 7 dní a rovnako poukázala na to, že sudkyňa si s otcom maloletého na pojednávaní tykala, resp. odporca tykal sudkyňi, čo vzbudilo

obavu o nezaujatosti a nestrannosti sudcu. Ďalej uviedla, že na pojednávaní dostala málo priestoru na vyjadrenia tak, aby mohla dostatočne reagovať na tvrdenia otca maloletého.

20. Vo vzťahu k uplatnenej námietke zaujatosti matkou voči zákonnej sudkyňi I. J. K. sa krajský súd oboznámil s vyjadrením zákonnej sudkyne zo dňa 18.10.2023 (č.l. 23 spisu), ktorá uviedla, že dňa 11.10.2023 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci podaného návrhu otca na zmenu úpravy jeho styku s maloletým A. B.. Pojednávanie skončilo vyhlásením rozsudku. Pokiaľ ide o predmetné pojednávanie, celý priebeh je zaznamenaný na zvukovom nosiči. Považovala za potrebné doplniť, že v rámci konania súdu vo veci starostlivosti o maloletých sú účastníkmi konania matka, otec maloletého dieťaťa. V rámci pojednávania však účastníkov oslovuje priezviskom, prípadne titulom pred priezviskom. Je pravdou, že na pojednávaní dňa 11.10.2023 otca omylom oslovila pán C., avšak v zápätí sa opravila a oslovila ho pán C. (čas na nahrávke 03:31). Pokiaľ matka namietala, že otec maloletého dieťaťa jej na pojednávaní tykal, uvedené malo nastať na pojednávaní dňa 11.10.2023 vo veci návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, vedené pod sp.zn. 35P/96/2023. Údajné tykanie otca považovala za nedorozumenie a bolo vysvetlené priamo na pojednávaní, čo vyplýva z nahrávky (čas na nahrávke 02:03). Zároveň uviedla, že konanie o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti bolo skončené vyhlásením uznesenia o zastavení konania, nakoľko otec svoj návrh na pojednávaní zobral späť. Obaja rodičia sa vzdali práva podať odvolanie voči uvedenému uzneseniu. Vo veci konajúca sudkyňa zdôraznila, že vo veci sa necíti byť žiadnym spôsobom zaujatá, účastníkov nepozná, do vyššie uvedených pojednávani sa s nimi nikdy nestretla.

21. Podľa § 49 ods. 1, 3 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

23. Podľa § 54 ods. 2 CSP o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nariadený súd do 7 dní.

24. Podľa § 56 CSP lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

25. K dôvodnosti uplatnenej námietky zaujatosti a jej rozsahu nadriadený súd posudzoval, či sú v prípade namietanej sudkyne splnené podmienky vylúčenia sudcu upravené v § 49 ods. 1 alebo ods. 2 CSP.

26. Účelom vyššie citovaného ust. § 49 ods. 1 CSP je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu k stranám, ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Zákon preto umožňuje vylúčiť sudcu z rozhodovacej činnosti v konkrétnej veci z dôvodov spravidla subjektívnej povahy, ktoré však svojim charakterom predstavujú faktory potencionálne ohrozujúce nestrannosť sudcu. Procesným postupom podľa § 49 a nasl. CSP je zabezpečené ústavné právo každého domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde tak, ako je obsiahnuté v Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pod pojmom nestranný sudca možno rozumieť osobu, ktorá je nezávislá na prejednávanej veci, stranách sporu, ich právnych zástupcoch v tom zmysle, že je voči nim neutrálna, žiadna z nich nemá apriorne žiadnu výhodu, ani nevýhodu, prednosť, či nedostatok. Je potrebné rozlišovať subjektívne hľadisko nestrannosti, tzn. objektívne presvedčenie a správanie konkrétneho sudcu v danej veci a objektívne hľadisko nestrannosti, tzn. či sudca poskytuje dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek oprávnenej pochybnosti o jeho nestrannosti. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska, tzn. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu prerokovávajúceho prípad a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere.

27. Pomer k veci, ako okolnosť potencionálne spochybňujúca nezaujatosť sudcu, a teda, ako dôvod jeho vylúčenia, bude aktuálny napr. vtedy, keď bude sudca právne zainteresovaný na výsledku konania; no aj vtedy, keď by mohol, či mal mať v danom konaní úlohu svedka, či inej zúčastnenej osoby. O pomere

k strane, ako okolnosti rovnakého významu možno uvažovať, ak sa bude zakladať na príbuzenskom vzťahu, či iných, určitým spôsobom kvalifikovaných vzťahoch (priateľských či nepriateľských osobných vzťahoch, vzťahoch k hospodárskej, najmä majetkovej povahy a pod.), ktoré kritériá sa obdobne môžu týkať i zástupcov strany.

28. Vo vzťahu k námietke vznesenej matkou v časti týkajúcej sa zaujatosti sudkyne voči jej osobe s dôrazom na to, že sudkyňa si s otcom maloletého dieťaťa na súde tykala, resp. otec tykal sudkyňu, ako aj, že sudkyňa v jednom prípade otca oslovila iba krstným menom, na čo sa pozastavila a doplnila aj priezvisko, krajský súd z prehratia zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 11.10.2023 zistil potvrdenie tvrdenia vo veci konajúcej sudkyne I. K. vo vyjadrení (č.l. 23 spisu) v tom, že počas pojednávania (čas nahrávky 03.31) omylom oslovila otca maloletého dieťaťa pána C., a to „pán C.“, na čo sa vzápätí opravila a oslovila ho pán C.. Z nahrávky pojednávania konaného dňa 11.10.2023 však nevyplývalo tvrdenie matky, že sudkyňa si s otcom tykala. Túto okolnosť sudkyňa vysvetlila vo vyjadrení k námietke zaujatosti tak, že došlo k nedorozumeniu, a to na pojednávaní vo veci návrhu otca na zníženie výživného vedenom pod sp.zn. 35P/96/2023, čo priamo na pojednávaní bolo vysvetlené, pričom konanie o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti bolo skončené späťvzatím návrhu, zastavením konania, proti ktorému rozhodnutiu okresného súdu sa obaja rodičia vzdali práva podať odvolanie. Dotknutá sudkyňa vo svojom vyjadrení poprela tvrdenia matky o prípadnej existencii takej kvality vzťahu, ktorý by zakladal jej pomer k otcovi maloletého a naopak, zaujatosť voči osobe matke. Z objektívneho hľadiska však nebolo zistené, že by v spore konajúca sudkyňa I. J. K. nedávala záruky pre nestranné a objektívne prejednanie a rozhodnutie sporu. Skutočnosť omylu vo veci konajúcej sudkyne v oslovení otca maloletého dieťaťa, ako aj nedorozumenie v osobitnom konaní o návrhu otca na zníženie výživného, bolo dostatočne vysvetlené a samo o sebe uvedené nedorozumenie, nesprávnosť nemohlo byť dôvodom na spochybnenie nestrannosti vo veci konajúcej sudkyne a na jej vylúčenie z prerokovania veci, a to aj z dôvodu, že tu neboli ďalšie okolnosti signalizujúce možné narušenie nestrannosti sudkyne, a to takej intenzity, aby boli dôvodom na jej vylúčenie z prerokovania veci z tohto dôvodu.

29. Dodáva nadriadený súd, že zákon zakladá vylúčenie sudcu na existencii zákonného dôvodu vymedzeného takými konkrétne označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu. Na to, aby bol sudca vylúčený, však nemôžu postačovať pocity účastníka konania, nemôže ním byť nesúhlas s rozhodnutím vo veci samej spočívajúci v námietke nesprávneho posúdenia veci o tom, že možno mať pochybnosti o nezaujatosti sudcu, musí byť zistený dôvod, z ktorého vyplýva, že možno pochybovať o sudcovej nezaujatosti. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter aj intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti sudcu tento nebude môcť rozhodnúť nezávisle a nestranné. Námietka zaujatosti uplatnená účastníkom konania voči sudcovi, ktorý prejednáva a rozhoduje vec, sa nemôže zakladať na hypotézach, domnienkach alebo subjektívnych pocitoch účastníka, ako bolo vyššie uvedené, pretože by sa potom mohlo stať, že účastník by účelovo podával námietky zaujatosti na konajúceho sudcu za účelom dosiahnutia jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci s kalkuláciou, že týmto postupom dosiahne to, že jeho vec prejedná a rozhodne iný sudca, ktorý by sa podľa jeho subjektívneho názoru javil ako vhodnejší.

30. Zároveň sa zvyrazňuje to, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne nezaujato a spravodlivo. Vychádzajúc z uvedených hľadísk, a to objektívnej a subjektívnej stránky sudcovej nezávislosti krajský súd ako súd nariadený nezistil naplnenie predpokladov v zmysle § 49 ods. 1 CSP zakladajúcich pochybnosti o nezaujatosti I. J. K., a preto rozhodol, že ju nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 35P/95/2023.

31. Pre úplnosť krajský súd v súvislosti s námietkou matky týkajúcej sa poukazu na postup kolízneho opatrovníka, na zdravotný stav syna, ako aj na to, že otec sa nie vždy mal čas venovať synovi podľa súdneho rozhodnutia a že mal syna veľakrát nad rámec súdneho rozhodnutia, uvádza, že išlo o okolnosti týkajúce sa procesnej a vecnoprávnej roviny, a preto nadriadený súd túto argumentáciu matky posúdil ako vecne prepojenú s jej nesúhlasom s rozhodnutím, teda, že v tejto časti bola namietaná rozhodovacia činnosť sudkyne v predmetnom konaní, ktorú situáciu rieši citované ust. § 53 ods. 3 CSP. Tieto dôvody uvádzané v námietke zaujatosti preto nemohli byť hodnotené, a to aj v súvislosti s ust. § 49 ods. 3 CSP,

podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti spočívajúce v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti. Uvedené dôvody uvádzané v podanej námietke zaujatosti matkou krajský súd preto nevyhodnotil ako dôvody zakladajúce dôvodnosť vylúčenia zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

32. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 35P/95/2023 bola zmena úpravy styku otca s maloletým A. B.. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na argumenty matky predostreté v odvolaní bolo preskúmať správnosť postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a posúdiť, či sú splnené podmienky na zmenu ostatného rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k maloletému, konkrétne úpravy styku.

33. Odvolací súd vo veci úpravy styku maloletého s otcom súhlasí so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď mal za to, že pre rozhodnutie si okresný súd zabezpečil dostatočné podklady, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky maloletého odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

34. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

35. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

36. V zmysle vyššie citovaných ustanovení dohody a súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne – okolnosťami na strane rodičov maloletého alebo na strane maloletého, alebo objektívne – vývojom objektívnych okolností.

37. Úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletých detí odôvodňujúcich zmenu pôvodného rozhodnutia súdu, prípadne dohody rodičov.

38. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/149/2021-48 zo dňa 10. mája 2022 bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. B. každý párnny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nedele do 13.00 hod.; každú stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod.; počas vianočných sviatkov a prázdnin každý rok od 25.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. a od 31.12. od 10.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod.. Počas vianočných sviatkov a prázdnin styk otca s maloletým tak, ako je upravený počas bežného roka, neprebíha. Otec si maloleté dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a odovzdá ho matke v mieste bydliska matky. Mimo školských dní alebo v prípade choroby dieťaťa si otec dieťa prevezme od matky a odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť. Otec si podal návrh na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom na súd prvej inštancie s odôvodnením, že počas školských prázdnin styk s maloletým upravený nie je a matka nedala otcovi žiaden návrh na styk otca s maloletým počas prázdnin. Rozsudkom upravený styk sa realizuje bez problémov, a preto žiadal rozšírenie styku, ktorý je aj v záujme maloletého.

39. Z vykonaného dokazovania, a to záznamov kolízneho opatrovníka zo dňa 15.08.2023 vyplynulo, že obidvaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletého. Maloletý podľa pohovoru s kolíznym opatrovníkom podľa Záznamu zo dňa 15.08.2023 (č.l.8 spisu) uviedol, že k otcovi chodí rád a chcel by byť s ním častejšie. Okrem iného uviedol, že u otca sa hráva na dvore so sestrami a s deťmi od susedov, u otca má aj psa a dva bazény, so sestrami sa majú radi. Staršia sestra G. občas chodíeva A. B. vyzdvihnúť z materskej školy domov. Kolízny opatrovník doporučil vzhľadom na vyjadrenie maloletého úpravu styku počas prázdnin a Vianoc a podľa Záznamu z vykonania terénnej sociálnej pracovníčky v rodinnom prostredí otca zo dňa 15.08.2023 (č.l. 9 spisu) súhlasil s takouto

úpravou z toho dôvodu, že je opodstatnená a je v najlepšom záujme dieťaťa. Okresný súd poukázal aj na tvrdenia otca, že boli s matkou dohodnutí, že mu bude syna dávať aj cez prázdniny a Vianoce, ktorú matka nedodržiava.

40. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na zmenu úpravy styku otca s maloletým. Súd prvej inštancie dostatočne zisťoval dôvody, ktorými otec odôvodnil návrh na zmenu úpravy styku napriek tvrdeniu matky, že otec s maloletým netrávi čas tak, ako uvádza, že ani nebol prítomný pri styku, a preto nerozumie otcovým dôvodom na rozšírenie styku. Pokiaľ aj matka v rámci odvolacieho konania dokladala potvrdenie o diagnózach syna, od ktorých odvodzovala to, že dieťa nebude mať pravidelný režim a systematickú prácu ako aj psychickú pohodu, tak v rámci konania pred súdom prvej inštancie matka ani netvrdila a nezistil to ani kolízny opatrovník, že by maloleté dieťa v rámci upraveného styku s otcom trpelo psychickou nepohodou, naopak, zo záznamu z terénnej sociálnej práce vyplynulo, že maloletý bol živý, zhovorčivý, sám uviedol, že by sa s otcom chcel stretávať častejšie. Sama matka potvrdila vo svojej výpovedi, že nemá problém otcovi poskytnúť ďalší víkend počas letných prázdnin, že by v čase letných prázdnin chcela, aby maloletý pokračoval v návšteve predškolského zariadenia. Teda aj sama matka ponúkla a vyjadrila, že nemá problém poskytnúť ďalší víkend počas letných prázdnin, potvrdila tým, že maloletý sa u otca necíti nespokojne. Ak matka nesúhlasila s pobytom v trvaní jeden týždeň, pretože u otca takú dlhú dobu maloletý nebol, tak v uvedenom smere ani odvolací súd nezistil relevantné dôvody, ak bola ochotná poskytnúť i ďalšie víkendy, pričom v rámci poukazovania na leto 2023 sama matka uviedla dátumy, z ktorých je zrejme, že maloletý u otca aj prespával.

41. Pokiaľ matka poukazovala na to, že súd prvej inštancie nezistil skutočný stav a dôsledne nehodnotil vykonané dôkazy, tak odvolací súd poukazuje na to, že Civilný mimosporový poriadok ukladá účastníkom povinnosť označiť dôkazy na preukázanie ich tvrdení a v mimosporovom konaní je súd povinný vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. O tom, ktoré z označených dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd, čo znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Matka do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.10.2023 nenavrhol ani doplniť dokazovanie, nevyužila právo záverečnej reči, a preto námietka nevykonania dôkazov, nezistenia skutočného stavu bez označenia dôkazov, ktoré by mohli byť vykonané, nebola zhodnotená ako relevantná.

42. Krajský súd zvyrazňuje to, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak aj v predmetnej právnej veci. V procese socializácie maloletého dieťaťa je nevyhnutná účasť oboch rodičov, a preto po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať a nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa s maloletým dieťaťom stretával v obmedzenom rozsahu.

43. Jedným z výrazných prostriedkov pre zabezpečenie spoluúčasti druhého rodiča na výchove a udržiavaní rodičovského vzťahu a upevňovaní citového puta je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča je pochopiteľné, aby pri styku s dieťaťom len pozitívnym spôsobom uplatňoval svoju výchovnú úlohu. Na druhej strane úlohou rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytvárať vhodné podmienky pre tento styk, a to vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k druhému rodičovi. Byť spolu znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života, a to napriek aj prípadným nezhodám vo vzťahu medzi rodičmi. Ako vyplýva z Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (Článok 9 ods. 3 a Článok 18 ods. 1 Dohovoru). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu vyplýva, že v záujme dieťaťa spravdla je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života (styku medzi rodičom a dieťaťom) musí byť zdôvodnené a musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a byť tomuto cieľu primerané. Ak všeobecný súd rozhoduje o úprave styku, práve je nevyhnutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a teda, ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulat rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Vo všeobecnej

rovine je možné súhlasiť s doktrínalným záverom, že „styk by mal byť stanovený v rozsahu, ktorý umožní nerezidentnému rodičovi v dostatočnej miere participovať na bežných denných záležitostiach dieťaťa, rovnako ako na jeho voľnočasových aktivitách“ (uznesenie Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 955/15 zo 14.03.2017).

44. V súlade s citovanými doktrínalnými závermi ohľadom kritérií pre rozhodovanie o styku, nerezidentného rodiča s dieťaťom, rešpektujúc záujem maloletého dieťaťa, odvolací súd mal za to, že okresný súd upravil styk v rozsahu, ktorý umožňuje vytvoriť dostatočný priestor pre realizáciu rodičovskej starostlivosti nielen zo strany matky ale aj zo strany otca. V tejto súvislosti sa dodáva, že Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností a až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o výkone súd vždy s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Aj ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp.zn. PL ÚS 26/05 vyslovil právny názor, že právna úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi nevedie k obmedzeniu práv rodičov, ale práve naopak, prostredníctvom tejto úpravy sa prispieva k ich garancii, a preto nemôže byť v nesúlade s Čl. 41 ods. 4 ústavy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybne v záujme maloletého, aby bol čo najširšie upravený styk s jeho otcom. Pri úprave styku (zmenenej) súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, zohľadnil všetky zákonné kritériá a rozhodol vecne správne.

45. Pokiaľ matka poukazovala na postavenie kolíznych pracovníčok, okolnosť, že nimi nebol zisťovaný zdravotný stav maloletého, ako aj to, že maloletý mohol byť pripravený otcom na to, čo má povedať, tak krajský súd poukazuje na § 38 ods. 2 CMP, ako aj to, že názor maloletého bol zisťovaný práve prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktorý háji a zastupuje záujmy maloletého a zvýrazňuje práve vyjadrenie maloletého, že by chcel byť s otcom i častejšie. Predsa maloleté dieťa, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, má právo tieto názory slobodne vyjadriť vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho týkajú, pričom názoru dieťaťa sa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. To, že otec v rámci úpravy styku chce rozvíjať svoj vzťah s maloletým, o svoje dieťa sa v tomto čase chce starať v súlade so svojimi rodičovskými právami, nepredstavuje pre dieťa hroziacu ujmu, a to za stavu, že tvrdenia matky o užívaní omamných látok zostali len v rovine tvrdenia, kolízny opatrovníkom uvedené zistené nebolo a otec to rázne poprel. Uvedenému tvrdeniu ani nezodpovedá doterajšie správanie sa matky, ktorá, ak by takáto situácia nastala, by predsa sama nemohla tvrdiť, tak ako uviedla do Zapisnice o pojednávaní dňa 11.10.2023 (č.l. 10-14 spisu), že „...„Nemám problém otcovi poskytnúť aj ďalší víkend počas letných prázdnin...“ Ak matka nesúhlasila s pobytom maloletého počas letných prázdnin týždeň u otca, resp. s trávením štedrého večera (vianočných sviatkov) u otca, tak uvedené nebolo na mieste, pretože tak ako matka i otec má vytvorené podmienky a nebráni tomu iná závažná okolnosť, t.j. nie je dôvod pre to, aby otec netrúvil každý druhý rok s maloletým časť vianočných sviatkov (24.12. do 25.12.) a počas letných prázdnin páry týždeň. Bez pochybností aj otec má právo plnohodnotne tráviť čas s maloletým rovnako, ako matka. Dodáva krajský súd, že predsa starostlivosť a výchova maloletého dieťaťa predpokladá nielen zabezpečenie materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, kde je nevyhnutná účasť oboch rodičov, a preto pokiaľ obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za vývoj dieťaťa, potom je tu i zodpovednosť otca nielen za zdravý vývin, ale i za zdravotný stav maloletého dieťaťa, ktorú nemožno vylúčiť, teda je povinnosťou otca v určenom rozsahu styku starať sa tak nielen o materiálne, ale i o nemateriálne potreby maloletého A. B., teda svojou mierou sa podieľať na vytváraní stabilného zdravého prostredia pre maloletého.

46. Dodáva krajský súd, že pojem záujem dieťaťa nemožno chápať zužujúco len ako „záujem zdravia dieťaťa“, ale treba ho chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, aby boli rešpektované jeho práva. Otec má nielen záujem o širšiu úpravu styku s maloletým, má záujem o rozvíjanie vzťahu, na čo má vytvorené i dostatočné podmienky, aby širší rozsah stretávania a v tom čase i výchovu a opateru maloletého mohol náležite realizovať.

47. Odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvej inštancie upravený styk otca s maloletým sleduje legitímny cieľ, ktorým je udržiavanie a prehĺbovanie vzťahov maloletého s jeho otcom, pričom určeným rozsahom úpravy styku sa dosiahlo čo najoptimálnejšie usporiadanie výkonu rodičovských práv. Vymedzený rozsah a intenzita stretnutí nepochybne umožňuje naďalej rozvíjať a prehĺbovať vzájomný vzťah otca a dieťaťa. Je vždy v najlepšom záujme maloletého, aby mal vybudovaný pozitívny vzťah s

obidvomi rodičmi, pričom ten rodič, ktorému bol zverený do osobnej starostlivosti (matka), nemá voči maloletému väčšie práva ako jeho druhý rodič.

48. Z vyššie uvedeného odvolaciu súdu neostala iná možnosť, ako rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť vrátane závislého výroku o trovách prvoinštančného konania, pretože okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval ust. § 52 CMP, ktorý osobitnými odvolacími dôvodmi napadnutý nebol.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody postupu podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.